

prima instanță: D. Șușchevici
(Judecătoria Centru, mun. Chișinău)
instanța de apel: M.Ciugureanu, L.Popova, A.Minciuna
(Curtea de Apel Chișinău)

dosarul nr.3ra-563/17

Î N C H E I E R E

31 mai 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul: Valentina Clevadî

Judecătorii: Dumitru Mardari, Iurie Bejenaru

examinând chestiunea admisibilității recursului declarat de Departamentul Poliției de Frontieră al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Irina Arseni împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale și Departamentului Poliției de Frontieră al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova cu privire la contestarea actelor administrative, obligarea calculării și achitării indemnizației pentru creșterea copilului minor până la împlinirea vârstei de 3 ani,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 18 ianuarie 2017, prin care a fost respins apelul declarat de Departamentului Poliției de Frontieră al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova, fiind menținută hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 18 februarie 2016,

c o n s t a t ă :

La data de 07 iulie 2015, Irina Arseni a depus cerere de chemare în judecată împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale și Departamentului Poliției de Frontieră al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova cu privire la contestarea actelor administrative și obligarea calculării și achitării indemnizației pentru creșterea copilului minor până la împlinirea vârstei de 3 ani.

În motivarea acțiunii a invocat că la 17 iulie 2004, a înregistrat căsătoria cu Ghenadie Arseni, iar din căsătorie la 28 ianuarie 2013, s-a născut copilul Alina Arseni.

Menționează că începând cu 29 iunie 2004, este angajată în cadrul Departamentului Poliției de Frontieră al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova și în prezent deține funcția de specialist principal al Secției auto a Direcției management logistic și achiziții a Departamentului Poliției de Frontieră.

Susține că prin ordinul Departamentului Poliției de Frontieră nr. 618/ps din 31 mai 2013 i-a fost acordat concediu parțial plătit pentru îngrijirea copilului pentru perioada 29 mai 2013 – 28 ianuarie 2016.

Astfel, afirmă că după nașterea copilului, în luna octombrie 2013, în scopul obținerii indemnizației pentru creșterea copilului, a depus actele la Casa Teritorială de Asigurări Rîșcani mun. Chișinău, iar ca urmare, i-a fost stabilită indemnizația pentru creșterea copilului în mărime de 400 lei lunar, o indemnizație de care beneficiază o persoană neasigurată.

Nefiind de acord cu mărimea indemnizației pentru creșterea copilului stabilită, la 08 iunie 2015, a depus la Casa Teritorială de Asigurări Sociale Rîșcani mun. Chișinău cerere prealabilă, prin care a solicitat calcularea și achitarea indemnizației lunare pentru îngrijirea copilului până la împlinirea vârstei de 3 ani, în mărime de 30% din venitul lunar realizat în ultimele 12 luni calendaristice până la nașterea copilului, însă prin răspunsul Casei Naționale de Asigurări Sociale nr. A-1051/15 din 30 iunie 2015, cererea prealabilă a fost respinsă.

Relevă că a depus și la Departamentul Poliției de Frontieră o cerere, prin care a solicitat calcularea și achitarea indemnizației lunare menționate, însă prin răspunsul nr. 35/10-A-129/15 din 08 iunie 2015, a fost informată că nu are temei legal pentru a-i stabili și achita indemnizația solicitată.

Își întemeiază pretențiile în baza dispozițiilor art. 52 din Legea nr. 283 din 23 decembrie 2011 cu privire la Poliția de Frontieră, art. 4 alin. (1) din Legea nr. 489 din 08 iulie 1999 privind sistemul public de asigurări sociale, art. 7 alin. (2), art. 18 alin. (1), (4) din Legea nr. 289 din 22 iulie 2004 privind indemnizațiile pentru incapacitate temporară de muncă și alte prestații de asigurări sociale, art. 1 alin. (2), art. 3 alin. (1) lit. b), art. 7, 16 alin. (1) și (3), art. 19 din Legea contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000, art. 166-167 CPC.

Solicită admiterea acțiunii, recunoașterea ca fiind ilegal refuzul Casei Naționale de Asigurări Sociale exprimat în răspunsul nr. A-1051/15 din 30 iunie 2015, obligarea Casei Naționale de Asigurări Sociale de a efectua recalcularea indemnizației lunare pentru creșterea copilului Alina Arseni, născută la 28 ianuarie 2013, în mărime de 1577,63 lei, de la nașterea copilului și până la împlinirea de către aceasta a vârstei de 3 ani, recunoașterea ca fiind ilegal refuzul Departamentului Poliției de Frontieră al Ministerului Afacerilor Interne exprimat în răspunsul nr. 35/10-A-129/15 din 08 iunie 2015, obligarea Departamentului Poliției de Frontieră al Ministerului Afacerilor Interne de a-i calcula și achita indemnizația lunară pentru creșterea copilului Alina Arseni, născută la 28 ianuarie 2013, în mărime de 1577,63 lei, de la nașterea copilului și până la împlinirea de către aceasta a vârstei de 3 ani și încasarea de la Casa Națională de Asigurări Sociale în beneficiul ei a cheltuielilor de judecată.

La 15 februarie 2016, Irina Arseni, reprezentată de avocatul Veaceslav Brăteanu a depus o cerere, prin care a solicitat repunerea în termenul de adresare cu cerere de chemare în judecată împotriva Departamentului Poliției de Frontieră cu privire la acordarea indemnizației de concediu pentru îngrijirea copilului minor Alina Arseni, până la vârsta de 3 ani.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 18 februarie 2016 acțiunea a fost admisă parțial, a fost recunoscut ilegal răspunsul Departamentului Poliției de Frontieră al Ministerului Afacerilor Interne nr. 35/10-A-129/15 din 08 iunie 2015 și a fost obligat Departamentul Poliției de Frontieră al Ministerului Afacerilor Interne să calculeze și să achite în beneficiul Irinei Arseni indemnizația pentru creșterea copilului Alina Arseni, născută la 28 ianuarie 2013, lunar a câte 30 % din salariul mediu pe perioada 28 ianuarie 2013 - 03 februarie 2014. În rest, acțiunea a fost respinsă, ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 26 mai 2016, a fost admis apelul declarat de către Departamentul Poliției de Frontieră al Ministerului Afacerilor

Interne, casată hotărârea Judecătorei Centru, mun. Chișinău din 18 februarie 2016, în partea admiterii acțiunii și a fost emisă în această parte o nouă hotărâre prin care a fost respinsă cererea privind repunerea cererii de chemare în judecată în termen depusă de către Irina Arseni, reprezentată de avocatul Veaceslav Brăteanu și a fost respinsă acțiunea Irinei Arseni împotriva Departamentului Poliției de Frontieră al Ministerului Afacerilor Interne cu privire la contestarea actului administrativ și obligarea calculării și achitării indemnizației pentru creșterea copilului până la împlinirea vârstei de 3 ani, ca fiind depusă cu omiterea termenului de prescripție. În rest, hotărârea primei instanțe a fost menținută.

La 12 iulie 2016, Irina Arseni a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a deciziei recurate, cu menținerea hotărârii primei instanțe.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 09 noiembrie 2016 s-a admis recursul declarat de Irina Arseni.

S-a casat decizia Curții de Apel de Chișinău din 26 mai 2016, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Irinei Arseni împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale și Departamentului Poliției de Frontieră al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova cu privire la contestarea actelor administrative, obligarea calculării și achitării indemnizației pentru creșterea copilului minor până la împlinirea vârstei de 3 ani și s-a remis pricina spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, pentru judecarea apelului în fond, în alt complet de judecători.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 18 ianuarie 2017 s-a respins apelul declarat de Departamentului Poliției de Frontieră al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova, fiind menținută hotărârea Judecătorei Centru, mun. Chișinău din 18 februarie 2016.

La 31 martie 2017 Departamentul Poliției de Frontieră al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea lui, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii instanței de fond, cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

În motivarea recursului s-a invocat că, conform art. 2 alin. (1) din Legea nr. 289 din 22.07.2004 privind indemnizațiile pentru incapacitate temporară de muncă și alte prestații de asigurări sociale, dreptul la prestații de asigurări sociale se exercită prin sistemul public de asigurări sociale.

Iar, conform prevederilor art. 30 din Legea menționată supra, controlul asupra corectitudinii stabilirii, calculării și plății indemnizațiilor de asigurări sociale îl exercită Casa Națională de Asigurări Sociale, Inspekția financiară și structurile lor teritoriale.

Mai mult ca atât, potrivit pct. 8 al Regulamentului cu privire la modul de stabilire și plată a indemnizațiilor adresate familiilor cu copii aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1478 din 15.11.2002, cererea pentru stabilirea indemnizației lunare pentru creșterea/îngrijirea copilului până la vârsta de 3 ani se depune la Casa Teritorială de Asigurări Sociale de către unul dintre părinți personal, prin intermediul reprezentantului primăriei.

Se mai indică în recurs că în conformitate cu prevederile pct. 60 al aceluiași Regulament, responsabilitatea pentru corectitudinea stabilirii și calculării

indemnizațiilor o poartă Casa Națională de Asigurări Sociale și casele teritoriale, în conformitate cu legislația.

Reieșind din cele menționate consideră recurentul că, nu există temei legal de a fi încasată o astfel de indemnizație de la Departamentul Poliției de Frontieră, la momentul acordării concediului pentru îngrijirea copilului.

Faptul dat se confirmă și prin art. V al Legii nr.135 din 21.07.2016 pentru modificarea și completarea unor acte legislative, conform căruia a fost completat art. 47 al Legii nr.283 din 28.12.2011 cu privire la Poliția de Frontieră, cu alin. (3)-(5) care stabilesc procedura acordării concediului parțial plătit pentru îngrijirea copilului pînă la vîrsta de 3 ani, modalitatea de calculare și achitare a indemnizației de referință.

Consideră recurentul că, instanța de apel a examinat superficial circumstanțele de fapt, astfel fiind încălcate prevederile art.183 și art. 211 alin. (1) din Codul de procedură civilă și anume, nu a elucidat împreună cu participanții la proces toate circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii.

Examinând temeiurile recursului declarat de Departamentul Poliției de Frontieră al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Departamentul Poliției de Frontieră al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de Departamentul Poliției de Frontieră al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova.

În conformitate cu art. art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Departamentul Poliției de Frontieră al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 18 ianuarie 2017.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Valentina Clevadî

Judecătorii

Dumitru Mardari

Iurie Bejenaru